

20.02.10.

Kristiešu mājokļi jeb pazaudētā pilsēta.

Sapnī atrados Rīgā,tomēr kaut kādu vajāšanu dēļ man bija jābēg projām no pilsētas.Es nokļuvu mežā,kur atradu kādu lauku viensētu,kas bija pussagruvusi.Izskatījās,ka tā bija pamesta un tur vairs neviens nedzīvoja.Es tur nolēmu pārlaist nakti.

Nākošajā rītā es atskārtu,ka uz šo lauku grauztu nāk daži man ļoti labi pazīstami kristieši.Interesanti,ka viņi nāca šeit kā uz savām mājām.Faktiski izrādījās,kas es nemaz pašam to nezinot,biju nokļuvis viņu teritorijā.Šo grauztu šie kristieši uzskatīja par savu, un pieņēma to ļoti normāli,ka tā tam būtu arī jābūt.

Tālāk es satiku iepriekš ļoti labi pazīstamu kristieti,kuram bija krimināla pagātne,bet kurš ir mainījis savu dzīvi un tagad kļuvis dedzīgs kristietis.Viņš sacīja,ka netālu atrodas viņa māja un viņš gribot man to parādīt.Mēs gājām pa labi iestaigātu šauru celiņu,šķērsojām laipiņu un nonācām šī cilvēka teritorijā.Sapnī es redzēju,ka man zem kājām tagad ir bruģis,kurš kādreiz veda uz mēslu krātuvi un bija reiz noklāts ar mēsliem,bet tagad ir tik tīrs,ka spīdēja un laistījās.

Tālāk šis cilvēks man izrādīja pašu bijušo mēslu krātuvi,kas bija izslaucīta tīra,jo mēslus tajā vairs nekrāja.Tomēr man bija nepatīkami tur atrasties,zinot,ka tur kādreiz bija pilns ar mēsliem.Faktiski mēslu smaku vēl joprojām varēja sajust un varēja nedaudz arī nosmērēties. Es jautāju šim cilvēkam,ka es gribu nokļūt atpakaļ pilsētā un gribētu turpināt ceļu tālāk,tomēr nekāda ceļa tālāk nebija.Ceļš uz lielpilsētu tā arī izbeidzās pie šī cilvēka mājas.Izskatījās tā,ka šis kristietis bija pilnībā apmierināts ar savu tīro mēslu krātuvi un nemaz nedomāja nokļūt lielpilsētā.Es sapratu,ka no šī cilvēka teritorijas nevar nokļūt Rīgā,jo tālāk nav ceļa.

Mazliet vīlies es devos atpakaļ.Pa ceļam es redzēju lielpilsētas ugunis kas izlikās rokas stiepiena attālumā,bet starp to spožumu lielpilsētā un šo nomales grauztu rajonu bija milzīga atšķirība.Es biju ļoti izbrīnīts,ka kristieši ir samierinājušies dzīvot šajā pussabrukušajā nomalē,kamēr tur pilsētā dzīve noritēja spožumā un labklājībā.Tomēr tas viss piederēja pagāniem un nevis kristiešiem. Kristiešiem piederēja šie lauku grauzti,kamēr pagāni baudīja

Pazaudētā pilsēta (par kristiešu zaudētām pozīcijām).

Autors Normunds Ozoliņš

Ceturtdiena, 29 novembris 2012 14:00

dzīves spožumu. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Ir kaut kāds iemesls, kāpēc kristieši ir zaudējuši ietekmes pozīcijas Latvijā. Tas iemesls ir visiem zināms, bet lepnuma dēļ kristieši to neatzīst. Viņu lepnums ir tik liels, ka tie pat ir gatavi samierināties ar dzīvošanu lauku grauztos, nevis mēģināt dabūt atpakaļ lielpilsētu.

2. Tur kāds samierinās tikai ar savu "tīro mēslu krātuvi" (savu attīrīto dzīvi), bet vairs nesapņo par atmodu Latvijā.

3. Sapnī bija sajūta, ka pilsēta atrodas tiešām tepat netālu. Varēja redzēt gaismas, tomēr kristieši izvēlējās palikt savā nožēlojamā stāvoklī. Viņi spēlēja tādu kā teātri, ka "viss taču ir kārtībā"! Mēs te savā grauztiņā mīli dzīvojam... Tomēr tā bija sevis mānīšana. Bija jāizdara tikai nedaudz, lai atdabūtu atpakaļ pilsētu. Pilsēta atradās rokas stiepiena attālumā. Kristieši zināja, kas ir jāizdara, lai atdabūtu pilsētu, bet neviens to negribēja darīt. Sapnī biju tiešām izbrīnīts, ka kaut kas tāds notiek ar kristiešiem!